

**ÉSZAK-DUNÁNTÚLI KÖRNYEZETVÉDELMI,
TERMÉSZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI FELÜGYELŐSÉG**
mint első fokú környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi hatóság

9021 Győr, Árpád u. 28-32.

Levélcím : 9002 Győr, Pf. 471.

Telefon: Központi: 96/524-000, Ügyfélszolgálat: 96/524-001 Fax: 96/524-024

Ügyfélfogadás az Ügyfélszolgálati Irodán: Hétfő, Kedd, Szerda: 9-15 óráig,

Csütörtök: 9-16 óráig

Beadványában ügyiratszámunkra szíveskedjék hivatkozni!

Iktatószám:	H-4899-55/2007.	Hiv. szám:	Tárgy:	Győr,
Előadó:	Dr. Bécsi Beatrix/ Sulyok Zoltán/ Ladocsi Frigyes	Melléklet:	Győri Hulladékégető Kft. veszélyes hulladék égetési tevékenység bővítésének környezetvédelmi engedélye	

HATÁROZAT

I.

Az elsőfokú hatóság a **Győri Hulladékégető Kft.** (9010 Győr, Pf. 2.) által benyújtott, a Győr, 0610/2 helyrajzi számú ingatlanon folytatott, veszélyes és nem veszélyes hulladékok **előkezelése** és égetéssel történő **ártalmatlanítása tevékenysége kapacitásának 8000 tonna/év-ről 10 000 tonna/év értékre való bővítésére vonatkozó környezetvédelmi engedély iránti kérelmet elutasítja.**

II.

A határozattal szemben a kézbesítéstől számított 15 napon belül az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséghez címzett, de az elsőfokú hatósághoz két példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A jogorvoslati eljárás igazgatási szolgáltatási díja 1 125 000,- Ft, amit az elsőfokú hatóság 10033001–01711899–00000000 számú számlájára kell befizetni az eljárás megindításakor.

INDOKOLÁS

A Győri Hulladékégető Kft. (9010 Győr, a továbbiakban: **Kft.**) kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz a Győr 0610/2 helyrajzi számú ingatlanon folytatott hulladék égetési tevékenysége kapacitásának bővítésére vonatkozó környezetvédelmi engedély megadására vonatkozóan. A kérelmet az elsőfokú hatóság – az ÁNTSZ Győr-Moson-Sopron Megyei Intézete 121-14/2003. számú elutasító állásfoglalását is figyelembe véve – H-17376-6/2003. számú határozatával elutasította.

A H-17376-6/2003. számú határozattal szemben a **Kft.** fellebbezést nyújtott be. A másodfokú eljárás eredményeként az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/611/3/2004. számú határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

Az új eljárás eredményeként a hatóság H-13841-12/2004. számú határozatában – az akkor hatályos, a környezeti hatásvizsgálatról szóló 20/2001. (II.14.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdés b) pontjában és 10. § (2) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva – a bővítés környezeti hatásainak feltárása érdekében részletes környezetvédelmi hatásvizsgálat elvégzését írta elő.

A szintén megfellebbezett, H-13841-12/2004.-I. számú elsőfokú határozatot az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14-3963-16/2004. számú határozatával helybenhagyta.

A részletes környezeti hatástanulmányt a **Kft.** 2006. május 10-én nyújtotta be.

2006. január 1-én hatályba lépett a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **R.**), a **R.** 28. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt átmeneti rendelkezés alapján a tárgyi hatásvizsgálati eljárást a **R.** 6. §-11. § szakaszaiban foglalt rendelkezések szerint kell lefolytatni.

A hatóság a benyújtott dokumentáció alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A **Kft.** telephelyén jelenleg 8000 tonna/év kapacitással veszélyes és nem veszélyes hulladékok előkezelését és égetéssel történő ártalmatlanítását végzi. Az égetési teljesítmény legfeljebb 980 kg/óra.

A **Kft.** kérelmében a tevékenység kapacitásának 8000 tonna/év értékről 10000 tonna/év értékre való növelését kérte.

A hatóság a bővítés környezeti hatásaival kapcsolatosan a következőket állapította meg:

A bővítéssel a **Kft.** által jelenleg alkalmazott technológia nem változik. A hulladékok gyűjtése, aprítással történő előkezelése, az égető berendezésbe történő adagolása, az égető berendezés, füstgáztisztító rendszer működése ugyanolyan technológiai folyamatok szerint történne, mint a jelenleg engedélyezett kapacitás esetén.

A **Kft.** által üzemeltetett P1 jelű pontforrás, a hulladékégető berendezés 20 méter magas kéménye szennyező anyag kibocsátása – a dokumentumban bemutatott számítások szerint – nem változik olyan mértékben, hogy meghaladná a hulladékok égetésének műszaki követelményeiről, működési feltételeiről és a hulladékégetés technológiai kibocsátási határértékeiről szóló 3/2002. (II.22.) KöM rendeletben foglalt, a jelenlegi működésre előírt kibocsátási határértékeket.

A kapacitás bővítésnek a telephely zajkibocsátására és a hulladék forgalomra vonatkozóan jelentős hatása nincs.

A bővítés vízvédelmi vonatkozásaival kapcsolatosan a hatóság a következőket állapította meg:

Az égetőműből kibocsátott szennyvíz a folyékony hulladékkezelést végző, szomszédos Biokomplex Kft. biológiai szennyvíztisztító telepére kerül átvezetésre, a Biokomplex Kft. és a **Kft.** között kötött vállalkozási szerződés alapján.

A **Kft.** által saját előtisztító rendszerével előtisztított szennyvíz köztes tartályokon keresztül, automatikus vezérléssel az égető rendszer kondicionáló tornyába kerül adagolásra, ahol azt a füstgáz hűtésére használják fel. Itt a víz elpárolog, és a füstgázzal együtt távozik, visszamaradó szilárd anyaga tartalma a füstgáztisztító rendszerbe kiszűrésre kerül. Amikor a füstgázhűtésre való felhasználás nem lehetséges, az előtisztított szennyvíz a Biokomplex Kft.-hez kerül kibocsátásra, a jelenlegi állapot szerint 950 m³/év mennyiségben.

A bővített kapacitású üzem vízforgalma, vízfelhasználási, szennyvíz kibocsátási, vízvesztés adatai némileg módosulnának. A bővítéssel egyidejűleg a **Kft.** az előtisztított szennyvíz mintegy 50 %-át kibocsátás helyett a füstgáztisztító rendszerbe helyezné el.

A telephelyen jelenleg található egy 40 m³ térfogatú záportároló. Az üzem záportárolóba csatlakozó csapadékcsatornái az üzemterület kezelést igénylő szennyvizeit is gyűjtik. A **Kft.** a bővítés során a záportároló medence kapacitásának bővítését irányozta elő, mely célra egy 60 m³-es föld alatti tartályt terveznek telepíteni.

A telephely ipari vízellátása egy 22-32 méter közötti szűrőzésű, ipari víz kútból származik. A korábban bevezetett, előtisztított szennyvíz hűtővízként történő visszaforgatása miatt az ipari víz kútból kitermelt víz mennyisége csökkent. Azonban a kapacitás növelésével a kútból kitermelt víz mennyisége megnövekedne.

A telephelyen történt, 2002-ben bejelentett havária esemény, a föld alatti oldószer vezeték kút melletti szakaszának sérülése következtében a területen talaj és talajvíz szénhidrogén szennyezése következett be a felszín közeli rétegekben. A hatóság H-988-16/2006. számú határozatában – a korábban elvégzett tényfeltárás pontatlansága miatt – ismételt tényfeltárást rendelt el.

A hatóság a tárgyi eljárás során többszörösen hiánypótlást bocsátott ki arra vonatkozóan, hogy a **Kft.** mutassa be az ipari víz kút jelenleg csökkenő termelési szintjéhez képesti növelésének a telephelyen meglévő szennyezésre gyakorolt hatását. Bizonyítani kell, hogy a

megnövelt vízkitermelés a szennyezés góciát a jelenleg még tiszta, pleisztocén rétegek felé nem húzná-e el.

A **Kft.** a földtani/hidrogeológiai kép felvázolásakor elégségesnek vette azt a tényt, hogy az ismételt tényfeltárás során mélyített fúrásban 16,9 méter mélyen szürke agyagot találtak.

A **Kft.** erre az egy eredményre alapozva tette azt a megállapítást, hogy a szennyezett talajvíz, és az ipari víz kút között nincs közvetlen kapcsolat.

Továbbá az első hiánypótlás adatai alapján a **Kft.** a szomszéd telephelyen 7,5 méter mélységre tette a vízzáró réteg jelenlétét. Azonban ezen záróréteg jelenlétének a telephelyen a fúrási napló alapján nincs nyoma.

A **Kft.** a földtani felépítést ennél jobban az ismételt hiánypótlásban sem részletezi.

A **Kft.** az általa benyújtott anyagban hivatkozik arra, hogy a kezdeti és a legutolsó vizsgálati eredmények szerint az ammónium koncentráció az ipari víz kút vizében a szennyezettségi határ alatt marad.

A hatóság rendelkezésére áll a 2007. augusztusában elvégzett, és benyújtott ismételt tényfeltárási záródokumentáció, mely alapján az alábbi földtani kép rajzolható meg:

- 0-2 méter mélységközben sárgásbarna, homokos, helyenként kavicsos réteg,
- 2-5 méter mélységközben szürkésbarna, enyhén agyagos homok,
- 2-33 méter mélységközben kavicsos homok, kavics, fehér és szürke kvarc anyagú, agyag lencsékkel, betelepülésekkel,
- 33-50 méter mélységközben szürke, közepesen kötött homokos agyag.

Az ismételt tényfeltárási záródokumentáció alapján egységes agyagréteg nem mutatható ki, a rétegleírás agyaglencséket, agyagbetelepüléseket említ.

A hatóság által elvégzett mérések eredményeit tartalmazó, MÁ 475-V/2006. számú, és MÁ 315-V/2007-H számú jegyzőkönyvek szerint az ipari kút vizében a TPH, monoklórbenzol, diklórbenzol komponensek koncentráció meghaladták a felszín alatti víz és a földtani közeg minőségi védelméhez szükséges határértékekről szóló 10/2000.(VI.2.) KöM-EüM-FVM-KHVM együttes rendeletben foglalt „B” szennyezettségi határértéket.

Az egyéb mérési eredmények szennyezettséget ebben a kútban nem mutattak, azonban az egyes szennyező anyagok jelenléte a kútban kimutatható.

A **Kft.** a részletes környezeti hatásvizsgálati dokumentációban a földtani képről az alábbiakat közli: Az ipari víz kút rétegsora alapján a negyedkori összlet vastagsága 33 méter, ez alatt a fúrás során 50 méterig felső pannon agyagos homok – homokos agyag réteget harántoltak. Markáns vízzáró réteg jelenlétéről itt sem írnak.

Az ismételt tényfeltárási záródokumentáció alapján egységes vízzáró réteg a telephelyen nincs, a rétegleírás csak agyaglencséket, agyagbetelepüléseket említ.

A fentiek miatt - tekintettel arra, hogy az ismételt tényfeltárási záródokumentáció alapján egységes vízzáró réteg a telephelyen nincs, a rétegleírás csak agyaglencséket, agyagbetelepüléseket említ – a hidraulikai kapcsolat az ipari víz termelő kút és a telephelyen levő szennyezés között nem zárható ki. Ezt bizonyítják a hatóság által készített mérések magas szennyező anyag koncentrációi is.

A hatóság megállapította, hogy az ipari vízigény növekedése a szennyezést a még tiszta, mélyebb pleisztocén rétegek felé húzhatja el.

A bővítési tevékenység ebben az esetben a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII.21.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdés c) pontjába ütközik, miszerint a felszín alatti vizek jó minőségi állapotának biztosítása érdekében a tevékenység nem eredményezhet kedvezőtlenebb állapotot, mint amit a felszín alatti víz, a földtani közeg „B” szennyezettségi határértéke jellemez.

A **Kft.** a többszöri hiánypótlás ellenére sem adott választ arra, hogy a tevékenység bővítése a telephellyel szomszédos területen elhelyezkedő, szőgyei ivóvízbázisra milyen hatást gyakorol.

A hatóság a **R.** 8. § (4) bekezdése alapján megkereste az eljárásban hatáskörrel rendelkező szakhatóságokat. A Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság 706-13/2006. számú, a Magyar Geológiai Szolgálat 908/2/2006. számú, az MKEH Győri Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság Gy-01671-1/2007. számú szakhatósági állásfoglalásában hozzájárult a bővítésre vonatkozó környezetvédelmi engedély kiadásához.

Az ÁNTSZ Nyugat-dunántúli Regionális Intézete 3686-5/2007. számú állásfoglalásával megváltoztatta a korábban kiadott, 1829-2/2006. számú állásfoglalását, és megváltoztatott állásfoglalásában közegészségügyi szempontból nem járult hozzá a kapacitás 10 000 tonna/év értékre való növeléséhez. A közegészségügyi hatóság állásfoglalását elsősorban azzal indokolta, hogy a környezeti szennyezések egészségi hatásai –a durva, havária jellegű szennyezéseket kivéve – hosszú távon jelentkeznek.

A hatóság az eljárás során, a **R.** 8. § (1) bekezdésének megfelelően közleményt tett közzé, és a **R.** 9. § (1) bekezdése alapján, Győr Megyei Jogú Város hivatalos helyiségében közmeghallgatást tartott. A hatóság közmeghallgatáson felvett hangfelvétel alapján készült jegyzőkönyvet megküldte a kérelmezőnek, az eljárásban részt vett szakhatóságoknak, Győr Megyei Jogú Város Önkormányzatának, a részönkormányzatoknak, valamint az eljárásba bejelentkezett, környezetvédelemmel foglalkozó társadalmi szervezeteknek.

Az eljárás során az alábbi személyek nyújtottak be írásbeli észrevételt:

Győr Megyei Jogú Város Önkormányzat Györszentiván Településrészi Önkormányzata, Győr Megyei Jogú Város Önkormányzat Győr-Bácsa Településrészi Önkormányzata, Győr Megyei Jogú Város Polgármestere, Zölderő Környezetvédő és Szépítő Egyesület, Siposné Szabó Ildikó (9011 Győr, Bárányréti u. 33.), Ecker Gyula (Györszentiván).

A közmeghallgatáson elhangzott észrevételeket a H-4899-38/2007. számú jegyzőkönyv tartalmazza.

Az észrevételek elsősorban a szőgyei ivóvízbázis közelségére, a felszín alatti vizek minőségére okozott hatás vizsgálatára, és a lakosságot érintő környezetterhelésre, az egészségügyi kockázat mértékére utaltak.

A Zölderő Környezetvédő és Szépítő Egyesület Egyesület észrevételében hivatkozott a „Győr-Bácsa, Likócs, Szentiván területét érintő környezet-és egészségvédelmi egyesített vizsgálat” nevű, 2002. augusztusában készített anyagra. E szerint a különböző környezeti sérülékenységi mutatók magas kockázatot jeleznek.

A közmeghallgatás alapján készült jegyzőkönyvre, valamint a hozzá megküldött észrevételekre reagálva a közegészségügyi hatóság 3686-5/2007. számú állásfoglalásában megváltoztatta a korábban megadott, a bővítéshez hozzájáruló szakhatósági állásfoglalását, és a bővítéshez nem járult hozzá.

A 2003. évben készült el a szőgyei ivóvízbázis diagnosztikai vizsgálat, mely a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízi létesítmények védelméről szóló 123/1997. (VII.18.) Korm. rendelet előírásait figyelembe véve részletes földtani és vízföldtani kutatáson, továbbá a szennyező források feltárásán alapul. A vizsgálat során lehatárolásra került a belső és külső védőövezet, illetve az 5 éves elérési időhöz tartozó „A” és az 50 éves elérési időhöz tartozó „B” hidrogeológiai védőidom, és felszíni metszete, a védőterület. A 123/1997. (VII.18.) Korm. rendeletben előírt különböző használati korlátozások ezekre a védőterületekre vonatkoznak.

A **Kft.** telephelye a „B” hidrogeológiai védőterületen kívül helyezkedik el, viszont a közelségre való tekintettel a hatóság szükségesnek tartotta a benyújtott dokumentáció kiegészítését a tervezett kapacitás növelésnek a vízbázisból kitermelt vízkészletre gyakorolt hatása részletezésével. A **Kft.** erre a kérdésre a többszöri hiánypótlás ellenére nem adott választ.

A hatóság az általa feltárt tényállás, a szakhatóságok állásfoglalásai alapján, az eljárás során beérkezett észrevételeket is figyelembe véve döntött. Megállapította, hogy egyrészt a bővítéssel megnövekedő vízkitermelésnek a mélyebben fekvő felszín alatti rétegekre gyakorolt szennyező hatása, másrészt a közegészségügyi hatóság által megítélt negatív egészségügyi hatások miatt az égető tervezett kapacitás bővítése környezetvédelmi és egészségügyi

érdekeket sért, ezért a **Kft.** kérelmét a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. tv. 71. § (2) bekezdése és a **R.** 10. § (2) bekezdése alapján elutasította.

A hatóság hatásköre a fenti jogszabályi helyeken alapul, illetékességét a 347/2006. (XII.23.) Korm. rendelet határozza meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. 44. § (2) bekezdése alapján az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság kötve van a szakhatóságnak – a hatásköre keretei között kialakított – jogszabályon alapuló állásfoglalásához.

Az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezési jogot a 2004. évi CXL. tv. 98. § (1) bekezdése biztosítja, a jogorvoslati eljárás igazgatási szolgáltatási díját a hatóság a 33/2005. (XII.27.) KvVM rendelet 2. § (4) bekezdése alapján határozta meg.

Győr, 2007. november 5.

Dr. Hajdu Klára s.k.
igazgatóhelyettes